

آشامیدنی خارج و به اداره کل نظارت بر دارو منتقل نمود، همواره در مصاحبه‌های گوناگون ایشان و نیز مدیر کل دارو بر وجود مشکلی به نام مکمل‌های غذایی تأکید گردیده است.

به نظر این نگارنده سر منشأ این معضل از نوع نگاه و برخورد مسؤولین امر با پدیده مکمل‌های غذایی می‌باشد.

تقریباً در تمامی کشورهای جهان به خصوص آن‌هایی که از استاندارد بهداشتی بالایی برخوردار هستند (نظیر آمریکا، کانادا، ژاپن، استرالیا، انگلستان فرانسه، آلمان و ...) این اقلام در فهرست دارویی آن کشورها قرار ندارند. در نتیجه، عملکرد و برخورد آن‌ها به این محصولات برخوردی متفاوت از دارو می‌باشد.

در ایران با وجود درج جمله معروف «این فرآورده

■ شتر مرغی به نام مکمل‌های رژیمی غذایی

مدیر کل محترم دارو در مصاحبه اخیر خود ضمن تأکید بر غیر ضروری بودن مکمل‌های رژیمی غذایی، کاهش ۱۰ تا ۲۰ درصدی و در برخی موارد تا یک سوم کاهش قیمت این اقلام را اعلام نموده است.

اصرار بر کاهش قیمت این فرآورده‌ها در حالی است که جهت واردات نه تنها ارز با نرخ مرجع به این اقلام تخصیص نمی‌یابد بلکه با وجود ارتباط مستقیم این محصولات به قیمت ارز، افزایش قیمت این محصولات طی سال ۸۹ و ۹۰ حتی کمتر از نرخ تورم سالیانه بوده است.

از دو سال پیش که ریاست سازمان دارو و غذا با تغییر سیاست خود، مکمل‌های رژیمی غذایی را از زیر مجموعه اداره کل نظارت بر مواد غذایی و

جهت تشخیص، درمان یا پیشگیری از بیماری‌ها نمی‌باشد». بر روی تمام مکمل‌های غذایی و اظهارات مسؤولان بر غیر ضروری بودن این فرآورده‌ها آن‌ها را به نوعی دارو تلقی می‌نمایند. یعنی ترکیبی بی اثر و خاصیت که دارو نیست ولی با نام دارو و در اداره دارو ساماندهی گردیده است (شتر مرغ).

بر اساس همین تفکر، این فرآورده‌ها مشمول طرح قیمت گذاری گردیده اند و نه تنها قیمت‌های دستوری اعلام شده شامل واردات از این به بعد نگردیده بلکه عطف به ماسبق هم شده‌اند، یعنی واردات قبلی را که هم اکنون با قیمت‌های سابق در قفسه‌های داروخانه‌ها در حال عرضه هستند نیز شامل می‌گردند.

مبنای محاسبه قیمت بر اساس نرخ ارز مرجع یعنی (۱۲,۲۶۰ ریال) می‌باشد و هنگامی که فعالان این صنعت تقاضای تخصیص ارز مرجع را می‌نمایند پاسخ این چنین است: ارز مرجع جهت دارو بوده و به اقلام غیر ضروری نظیر مکمل‌ها ارز مرجع تعلق نخواهد گرفت (شتر مرغ).

بحث سامان‌دهی قیمت مکمل‌های رژیمی غذایی تا کنون فقط شامل حال مکمل‌های وارداتی گردیده است و اقلام تولیدی داخلی مشمول این طرح نگردیده اند و اگر هم شامل باشند، قیمت‌گذاری با توجه به شرایط بازار و نرخ ارز به اتحادیه مربوط واگذار می‌شود. در نتیجه، چنین استنباط می‌شود که فقط مکمل‌های غذایی وارداتی غیر ضروری بوده ولی همان اقلام تولید داخلی از این امر مستثنی می‌باشند (سیاست یک بام و دو هوا). دستور قطع واردات برخی از این اقلام نظیر

قرص‌های جوشان ویتامینی از طرف سازمان غذا و دارو و نیز استمرار سیاست قیمت‌گذاری بدون تخصیص ارز مرجع و با در نظر گرفتن قطع مرادوات بانکی نظیر انتقال ارز و یا گشایش اعتبار از طرف شرکت‌های خارجی، باعث کمبود این محصولات در سطح عرضه و رشد سریع حجم واردات قاچاق گردیده است که این امر علاوه بر این که موجب عدم دستیابی دولت به درآمدهای گمرکی و مالیاتی می‌شود، دستگاه‌های ذی‌ربط دیگر نظیر قوه قضاییه - نیروی انتظامی - ستاد مبارزه با قاچاق کالا و از همه مهمتر سازمان غذا و دارو را که متولی تضمین سلامت محصولات عرضه شده می‌باشد را درگیر بر خورد با این پدیده شوم نموده است.

در پایان، ادامه سیاست‌های فوق‌الذکر و کاهش دستوری قیمت این اقلام نه تنها کمکی به سامان‌دهی قیمت‌ها نخواهد کرد بلکه کمبود در سطح عرضه علاوه بر مشکلات مذکور، گردش مالی و اقتصاد داروخانه‌ها را هم با مشکلات عدیده مواجه خواهد نمود و در یک کلام: غیر فعال شدن شرکت‌های تأمین‌کننده کالا و در نتیجه تعدیل نیرو و افزایش بیکاری در این شرایط حاد - کاهش درآمد داروخانه‌ها، رشد قاچاق و درگیر شدن و اتلاف انرژی ارگان‌های ذی‌ربط در مبارزه با قاچاق، به خطر افتادن سلامت مصرف‌کننده و در نهایت، خود تحریمی پیامدهای این عملکرد خواهد بود.

امضا محفوظ